

května 1919 — u stěžující si pokladny jakožto pojištěním povinnou přihlásil, že předepsané příspěvky platil, a že pokladna pojištěné poskytovala nemocenské dávky. Pokladna v řízení také uvedla, že zaměstnavatel od roku 1919 do července 1923 nepodal žádnou »reklamaci«. Správnost tohoto tvrzení žal. úřad nevyšetřil, ale také nevyvrátil.

Nař. uh. min. obch. č. 4790 z r. 1917 tím, že pokladnám přiznalo právo vydávati plat. výměry, předpokládající obligatorní pojistný poměr, a tím, že stanovilo lhůty, v nichž těmto výměrům lze odporovati rozkladem k představenstvu pokladny a námitkami ke správním úřadům, a to i co do právního základu předpisu, udělilo výměrům těmto povahu aktů právní moci schopných. Právní moc, jež nastává tím, že ve stanovené lhůtě výměru nebylo odporováno, má však za následek, že řádnou cestou instanční nelze se domáhati nápravy ani tenkrát, když výměr ten je nezákonný, tedy ani tenkrát, když se mu nedostávalo právního podkladu, t. j. když nebylo obligatorního pojistného poměru.

Je-li tomu tak, může »reklamace« zaměstnavatelova, v níž uplatňuje, že tu není obligatorního pojistného poměru a tudíž ani platební povinnost, působiti jen ex nunc, t. j. nemůže vésti k výroku úřadu, ukládajícímu pokladně vrácení řádně předepsaných příspěvků pro praeterito.

Nař. rozhodnutím citovaný § 6 nař. č. 4790/1917 nestanovil takovýto závazek pokladny, nýbrž nepřiznává pouze osobě, k povinnému nemoc. pojištění neprávem přihlášené, právní nárok na členství a dávky s ním spojené.

Z těchto úvah bylo nař. rozhodnutí, pokud mu jest odporováno, zrušiti pro nezákonnost.

Č. 6933.

Veřejní zaměstnanci. — Samospráva obecní (Podk. Rus): * § 27 organizačního statutu města Mukačeva z r. 1924 zakládá pro městské zaměstnance právní nárok na propočtení služební doby dle postupových lhůt zák. č. 541/19 pouze pro futuro ode dne účinnosti tohoto statutu.

(Nález ze dne 1. prosince 1927 č. 21.918.)

V ě c: Ondřej P. v R. proti župnímu úřadu v Mukačevě stran výměry pense a doplatku aktivních požitků.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Usnesením měst. zastupitelstva v Mukačevě z 10. června 1925 byl st-l, městský exekutor, přeložen do výslužby s platností od 1. června 1925. Pensijní požitky byly mu na základě služ. doby 31 roků 25 dnů (s připočtením vál. půlletí) a dle akt. požitků odpovídajících 4. stupni IX. hodn. třídy vyměřeny 90% tohoto obnosu v částce 9914 Kč 40 h s patřičnými drahotnými přídávky.

Odvolání, v němž st-l, domáhaje se propočtení služ. doby ve smyslu zák. č. 541/1919 žádal, aby pens. požitky byly vyměřeny na základě požitků 1. stupně VIII. hodn. tř. od 6. října 1922, respektive rozdíl mezi požitky 1. stupně VIII. hodn. třídy a 1., 2., 3., 4. a 5. stupně IX. hodn.

třídy počínaje od 6. října 1919 vyplacen, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto. — — — —

O stížnosti nss uvážil:

Nař. rozhodnutí obsahuje dvojí výrok, jímž se vyřizuje dvojí petit v odvolání vznesený, a sice jednak zamítá st-lovu žádost o doplatek akt. požitků za dobu od 6. října 1919 až do dne pensionování a jednak neshledává st-lovo tvrzení, že za základ pro vyměření pens. požitků mají býti brány požitky 1. stupně VIII. hodn. třídy, za opodstatněné, protože organizační statut města Mukačeva upravuje požitky zaměstnanců pouze pro futuro. Stížnost naproti tomu hájí sanovisko, že st-l má nárok na to, aby dle postupových lhůt zák. č. 541/19 bylo provedeno jeho dodatečné zařazení ode dne účinnosti cit. zák. do jednotlivých plat. stupnic, z čehož pak dovozuje nárok na doplatek rozdílu mezi požitky skutečně mu vyplacenými a požitky dle jeho názoru mu náležejícími.

Této námitce nebylo lze dáti za pravdu. Paragraf 27 org. statutu města Mukačeva, vydaného na základě § 24 nař. vl. č. 171/1922, jež stížnost patrně pokládá za zdroj svého tvrzeného nároku, stanoví, že postup měst. zaměstnanců do vyššího stupně služného upravuje se dle zák. č. 541/19 tím způsobem, že služ. léta již ztrávená při postupování měst. zaměstnanců nyní ve službách města stojících se započítají dle dosavadních zák., nař. a schválených usnesení až do doby úpravy služ. a zaopatř. požitků vl. nařízeními ve smyslu § 23 odst. 3 vl. nař. č. 171/23. Touto normou nebyl, jak z jejího doslovu je zřejmo, založen nějaký nárok na to, aby zák. č. 541/19 byl na měst. zaměstnance aplikován tak, jakoby se byl již ode dne své účinnosti na ně vztahoval, čili aby zařazení jednotlivých úředníků do dotýčných plat. stupnic se provedlo dodatečně se zpětnou platností dle postupových lhůt tohoto zák. již ode dne jeho účinnosti, nýbrž dle cit. předpisu mají býti upraveny postupové poměry měst. úředníků jen pro futuro ode dne schválení tohoto statutu, při čemž pro zařazení úředníka do té které stupnice je rozhodná celková služ. doba započítatelná dle dosavadních ustanovení. To plyne ostatně i z toho, že se jedná o pouhou provisorní úpravu až do doby, než taková úprava bude provedena definitivně vl. nařízením ve smyslu § 23 odst. 3. vl. nař. č. 171/23, kterážto okolnost již sama o sobě vylučuje úmysl umožniti aplikaci zák. č. 541/19 na dobu již prošlou. Nemá tudíž názor stížnosti opory v tomto ustanovení statutu, který je výlučným pramenem pro posouzení st-lových postupových nároků, a padá tím také nárok na doplatek difference, jehož se st-l domáhal. —

Č. 6934.

Veřejní zaměstnanci. — Župy. — Administrativní řízení (Slovensko): I. * Předpisy zák. z 22. prosince 1924 č. 287 Sb. nevztahují se na zvýšení pensijních požitků župních zaměstnanců; pro ně platí výlučně zák. z 19. prosince 1924 č. 310 Sb. — II. * Zákon č. 310/24 nebyl derogován zákonem č. 287/24. — III. Při posouzení otázky, který ze dvou zákonů je zákonem dřívějším a který